

ACTA 15/2013

SESIÓN EXTRAORDINARIA AYUNTAMIENTO PLENO 09-10-2013

En la Sala “Ramon Llull” de la Biblioteca Municipal de El Campello, siendo las diez horas y cinco minutos del día nueve de octubre de dos mil trece, se reúnen las personas luego relacionados, y con el quorum legal del Ayuntamiento Pleno para celebrar sesión extraordinaria ; han sido convocados en forma legal.

Personas asistentes

Personas ausentes

Presidencia :

- D. Juan José Berenguer Alcobendas (PP)

PP :

-
- D. Alejandro Collado Giner
- D^a M^a Lourdes Llopis Soto
- D^a Marisa Navarro Pérez
-
- D. Ignacio Manuel Colomo Carmona
- D^a Noelia García Carrillo
- D. Rafael Galvañ Urios
- D^a María Cámara Marín

- D. Juan Ramón Varó Devesa

- D^a Lorena Baeza Carratalá

PSOE:

- D. José Ramón Varó Reig
- D. Juan Francisco Pastor Santonja
- D^a M^a de los Ángeles Jiménez Belmar
- D. Pedro Luis Gomis Pérez
- D. Vicente José Vaello Giner
- D^a Guadalupe Vidal Bernabeu

BLOC :

■

- D. Benjamín Soler Palomares
- D. Antonio Calvo Marco

■ EUPV :

- D^a Raquel Pérez Antón

DECIDO:

- D^a Marita Carratalá Aracil

I.-VERDS:C.M.:

- D^a Noemí Soto Morant

Interventora :

- D^a María Dolores Sánchez Pozo

Secretario General:

- D. Carlos del Nero Lloret, que da fe del acto

La Presidencia declara abierta la sesión, con la finalidad de tratar de los asuntos indicados en el orden del día distribuido con la convocatoria :

ORDEN DEL DIA

- 1.- Declaración institucional de la Festividad del día Nou d'Octubre, Dia de la Comunitat Valenciana.
- 2.- Aceptación de la cesión en propiedad de la vara de mando del primer Alcalde de este Ayuntamiento, D. José Ávila Blanes.

El indicado orden se desarrolla como sigue:

1.- Declaración institucional de la Festividad del día Nou d'Octubre, Dia de la Comunitat Valenciana.

Interviene en primer lugar **D. José Ramón Varó Reig (PSOE)** para indicar:

“Hui celebrem el 775 aniversari de l'entrada del rei Jaume I en la ciutat de València, allà pel 1238. Aquesta data, el 9 d'octubre, fou elegida com la més representativa de la nostra identitat com a poble valencià, amb allò que comportava en quant a llengua, cultura i tradicions.

I al llarg de la nostra història, la nostra identitat com a poble ha estat en perill, però com a gent orgullosa que som, sempre ens hem alçat. De forma col·lectiva hem construït la nostra història.

Hui és un dia de festa. Una festa lastrada per la crisi que patim, i com deia l'any passat una crisi amb especial incidència pel model econòmic que ens han imposat. Hui el nostre país està intervingut, lastrat judicialment i sense un model clar de política i gestió dels interessos dels valencians.

La Generalitat està quebrada, ha perdut el nord i només té la mira posada en el curt termini. I

quan ens fiavem econòmicament al sector immobiliari, quan la globalització ja era un fet i les nostres empreses necessitaven un canvi radical per adaptar-se als nous temps, ací estavem preocupats en usar diners públics en projectes grans, megalomaniacs, per deixar l'empremta en qualsevol lloc de los nostres comarques. Events, parcs temàtics, ciutats de no sé que... tot havia de ser gran.

Ara allò gran i que ens queda és el deute i d'allò realment important per a les persones, el projecte econòmic col·lectiu, res de res.

Els valencians i les valencianes hem de tenir la capacitat de decidir sobre el nostre futur, sent protagonistes directes d'un nou temps, d'un projecte de prosperitat i hauriem d'estar preocupats, molt preocupats per generar faena, treball i que se'ns garantista l'estat del benestar, tan sacsejat ultimament.

Com a país o comunitat hem de reposicionar-nos a espanya, a l'estat, demanant allò que ens pertoque en justícia, però no amb la boca xicoteta, sino ben gran. Demanem un finaçament just, no per a balafiar, sino per a invertir en les persones, en els valencians i valencianes, i la revitalització democràtica de les nostres institucions. Que les Corts deixe de ser el seu mas i signen més obertes i al servei dels ciutadans, que canal 9 siga un exemple de pluralitat i ben fer.

Els socialistes apostem per un sistema federal, que és financierament més just, ens faria més corresponsables i la col·laboració entre les comunitats seria major.

El "levante feliz" no existeix. La nostra comunitat ha perdut el nord. De capdavanter a cuers. Estem per sota la mitjana en quasi tots els paràmetres econòmics, socials, educatius i vostés quan s'olen perill, guerra de símbols, per distraure.

Cal recuperar la nostra autèntica capacitat d'autogovern, de reivindicar allò que es just. No podem ni devem mirar de reüll cap al govern de l'estat, no podem ser ciutadans de segona. A hores d'ara som quasi invisibles als ulls de Madrid.

Els i les components del grup municipal socialista us desitgem a tots i a totes que gaudiu de la festa d'avuí, i us convidem a la processó cívica que hui farà 25 anys.

I per a acabar una frase que ahir vaig llegir al diari: Viure junt a la mediterrània és un privilegi que molts pocs pobles tenen al món, aprofitem-ho i no ho estropegem més!

VISCA EL PAÍS VALENCIÀ."

D^a Raquel Pérez Antón (EUPV) manifiesta:

"Hoy estamos aquí para celebrar la identidad y raíces del país valencia, EUPV apuesta por la construcción de una **República federal y solidaria** que reconozca explícitamente la diversidad nacional y el derecho de autodeterminación de los pueblos que la formen. Que reconozca la posibilidad de establecer lazos federativos entre las Comunidades que así lo decidan, como el País Valencià con los antiguos territorios de la Corona de Aragón: Catalunya, les Illes Balears, Catalunya Nord i la franja d'Aragó, reforzando los nexos económicos, históricos y culturales e impulsando el dinamismo y la influencia de una de las regiones más potentes del sur de Europa: Antigua Corona de Aragón, Arco Mediterráneo o zona Euram.

Queremos que la **recuperación de nuestra identidad cultural y nacional** sea un objetivo

prioritario en todos los ámbitos de gobierno. Fomentar el uso social y la dignidad del valenciano es una prioridad para EUPV. Planteamos la necesidad de un Nuevo Estatuto que abandone el lastre franquista y oficialice el marco simbólico que identifica a todos los valencianos y valencianas sin exclusiones: la oficialidad de la señera de cuatro barras (el *penó de la conquesta*), la Muixeranga como Himno valenciano, la unidad de la lengua y el uso oficial y habitual de la denominación País Valencià. Queremos unas Cortes Valencianas en las que se haga patente la igualdad real de la representación de hombres y mujeres.

Lamentablemente el País Valencia sufre la mayor crisis institucional y social de nuestra historia, con el récord absoluto de desahucios de todo el Estado, con un preocupante crecimiento de la pobreza y de la exclusión social y con unos niveles de paro vergonzosos. El PP ha recortado hasta la extenuación nuestro autogobierno.

Los gobiernos autonómicos del PP han tenido un desenlace desastroso que, entre otras cosas, ha propiciado el hundimiento apocalíptico del sistema financiero valenciano y una crisis institucional sin precedentes con una decena de imputados por gravísimos casos de corrupción. En definitiva, el Partido Popular ha llevado a la quiebra al país Valencia sometiéndose a los dictados de Rajoy y de la troika. Estamos ante un País Valenciano rescatado e intervenido, esta fiesta la han convertido en un “9 de Octubre negro”.

Interviene **D^a Marita Carratalá Aracil (DECIDO)** para indicar que hoy están celebrando los 775 años del Reino de Valencia, desde que Jaume I conquistó Valencia y dio a los valencianos la posibilidad de defenderse como un país. Expone que en El Campello ha sido una conmemoración donde el público se implicaba, aunque ahora (desde 2004) los políticos se apartaron y los colegios participan y conocen la historia valenciana. Agradece que los niños conozcan desde pequeños nuestra historia y cree que es un día lúdico-festivo, pero también cultural, defendiendo todos el valenciano, en mayor o menor medida.

Recuerda que luchó mucho por el valenciano cuando era presidenta del APA del C.P. Pla Barraques y consiguió abrir la línea en valenciano, con el aliciente de que el comedor y libro eran gratis. Considera que es bueno ser reivindicativo y agradece al Colegio Pla Barraques su participación y el interés que están mostrando los niños de otros colegios que lo representarán el año que viene.

D. Alejandro Collado Giner manifiesta:

“Un año más, hoy 9 de Octubre, celebramos los valencianos el día de la Comunidad Valenciana, y nada mejor que poder comenzar este manifiesto recordando nuestra historia, nuestros orígenes y nuestras señas de identidad.

Para un pueblo es muy importante su historia y su identidad.

La identidad es el conjunto de características comunes, compartidas y sentidas por un pueblo. Estos dos factores junto a otros como nuestra cultura y nuestro territorio nos permiten a los valencianos sentirnos orgullosos de “la nostra terra”.

Y si hay que celebrar un día por ser lo que somos, valencianos, orgullosos de lo que hemos conseguido y de dónde estamos ahora, es el día de hoy.

Hay que reconocer que antes de esta fecha, Valencia nació y se crió con civilizaciones y culturales diferentes, que gracias a ese cócktel nos hemos enriquecido con lo mejor de cada cultura. Pero desde 1238 hemos comenzado a forjar nuestras señas de identidad, escudos,

banderas, idioma... hasta que hoy podemos decir orgullosos: SOM VALENCIANS.

El 23 de abril de 1238, Jaime I ocupó el Grao de Valencia y estableció su cuartel general en Russafa preparando la toma de Valencia. Días antes del 9 d'Octubre, los musulmanes de la ciudad de Valencia, desplegaron la “senyal del rei” (la senyera) sobre las murallas de Valencia en señal de rendición y deseos de capitulación.

El 9 de Octubre de 1238, Jaime I hizo su entrada en Valencia, después de los pactos realizados con el rey musulman de Valencia Abul Djumyl Zayyan el 28 de septiembre de 1238, para la capitulación de la ciudad.

La misma fecha en la que se colocaba la segunda “L” en el escudo de la ciudad (DOS VECES LEAL). Ese mismo día en que el Reino de Valencia se forjaba en la historia con esfuerzo, sudor y no más penas que alegrías.

Durante el siglo XV la fiesta adquirió carácter más ruidoso y festivo, desde las azoteas se lanzaban “triquitruques”, “piuletes” y “tronadors”. Con el paso del tiempo la fiesta fue a más y junto con el incremento del disparo de petardos, se empezó a consumir productos del campo, como aceitunas, chufas, almendras, piñones, etc.....

Hay otra costumbre que también ha llegado hasta nosotros y es “la mocadorà”. Consiste en un pañuelo de seda que se llena de dulces. Las cuatro puntas del pañuelo se anudan, dándole forma de bolsa. Este presente se regala a las mujeres en señal de amor y cariño. Hay que considerar que en Valencia el día de los enamorados es el 9 de Octubre, día de Sant Dionís. Esta costumbre viene desde el mismo día de la conquista de la ciudad en que las mujeres de Valencia, regalaban a los conquistadores frutas frescas envueltas en pañuelos rústicos.

El sentido de la fiesta del 9 de Octubre para todos los valencianos es la conmemoración de “LA UNIDAD DE NUESTRO PUEBLO BAJO UNA SOLA BANDERA”.

Nuestra senyera, bandera y emblema de la Comunidad, Reino y ciudad de Valencia. Los colores son el amarillo, rojo y azul, presididos con una corona, contribución que regala Pedro el Ceremonioso en honra a Valencia por su valentía y fidelidad en la guerra contra Pedro el Cruel.

Tenim una preciosa història, una bonica terra y una gent meravellosa. El nostre nacionalisme mai ha passat de l'amor y l'orgull que sentim per la nostra terra, mai s'ha arribat a la sang per a demostrar eixe patriotisme DEL QUE FAN GALA ALTRES, i, quan intentem marginar els nostre drets històrics, macular el nostre nom i desprestigiar la nostra llengua, somriem orgullosos de saber que ho fan per pura i simple enveja. Mai tindran una mínima part del que nosaltres malgastem, ni conseguiran avasallar-nos.

VIXCA LA COMUNITAT VALENCIANA
VIXCA EL POBLE VALENCIÀ
VIXCA EL POBLE DEL CAMPELLO”

Interviene **el Alcalde** para indicar lo siguiente:

“Hui, Nou d'Octubre, és jornada festiva. Dia gran per als valencians. Data de solemnitats i de celebracions.

La Història, el Territori, el Patrimoni, la llengua, les tradicions, la cultura. Tot poble té els seus signes d'identitat. I el poble valencià també. Són els valors de la nostra terra. Els indicadors que marquen la riquesa de la nostra regió, la grandesa de la Comunitat Valenciana.

Hui, Nou d'Octubre, és data de rendir tribut a la nostra terra. Als nostres hòmens i a les nostres dones. És la data per excel·lència!!És el dia en què reivindicuem el nostre naixement com a poble lliure i independent, i en el que rememorem les nostres senyes d'identitat com a regió, emparats pel nostre sistema d'autogovern com a Comunitat Autònoma, i, per supòst, dins del marc de la Constitució Espanyola.

El Dia de la Comunitat Valenciana es una bona oportunitat per a reflexionar sobre el que som com a poble i el que volem ser. Som un poble amb una historia, unes tradicions i una idiosincràsia ben definida. Amb una passat de esforç, que marca un present coherent i defineix un futur esperançador. No vivim en un Estat de dret i llibertats per casualitat. Arribar fin ací ha costat molta lluita i molt de treball. No tenim Lleis per que un dia determinat es va aprobar en un Parlament, en unes Corts. Tenim un Estatut d'Autonomia perque així va voler el poble valencià, perque milers de persones van unir-se com a poble i van decidir qué volien ser i com volien ser. Sense ingerències, sense intromissions d'elements aliens que NO ens identifiquen, que no son nostres per molts interessos i dessitjos partidistes.

Som el que som i cap persona pot dir, millor dit, pot inventar el que no som. Hui més que mai, hem de sentir-nos orgullosos del nostre esperit emprenedor. Del nostre progrés, de la nostra llengua, i del nostre desenrotllament com a estat d'autonomia.

Som una Comunitat que combina perfectament la modernitat i la tradició..... Poble de profundes arrels i de futur prometedor. Un poble on apostem per la cultura, per l'educació, per la sostenibilitat, per l'economia i pel benestar de la societat valenciana.

Les inversions públiques; les infraestructures, i els servicis implantats han de ser dinamitzadors de la inversió industrial i empresarial, i fonts de confiança suficients, que permeten donar major impuls al mercat laboral i a l'ocupació.

Estes reflexions, em porten a reiterar que, les tres províncies valencianes: Alacant, Castelló i València, i amb les inversions públiques que en elles s'han fet en els últims temps, i l'esperit emprenedor dels valencians, ens permeten ser importants referències en el teixit econòmic i empresarial d'Espanya, i un referent també en els models turístics i destins d'oci i recreació.

Si no vam cessar a crear i millorar les dotacions públiques. Si som capaços de cristal·litzar un important corredor de tràfic de persones i mercaderies. Si som capaços de reforçar els servicis i els encants que té nostra Comunitat. I si som capaç també d'il·lusionar a la població, amb serioses perspectives d'ocupació i inversió, difícilmente perdrem el tren del futur.

El que es imposible es parlar de futur sense haver conegut el passat. I nosaltres el tenim. No parle ja dels valencians, si no més be dels campellers. El nostre passat i les nostres arrels, estan presents hui en esta sala i en la nostra societat. En un día de reivindicació d'identitat, l'Ajuntament ha volgut rescatar dels Arxius documents que conformen la nostra historia, que ens donen identitat propia.

Tota persona, quan naix, s'inscribeix en el registre. Els seus pares van al Jutjat a comunicar un nom i un sexe. Pares que son els tutors d'un menut al que li queda molta vida, al que per davant té tot un món per descobrir i abordar. Pues (doncs) eixe Llibre de Familia dels

Campellers està ací davant.

Els mostren dos exemplars d'un valor incalculable per al poble del Campello. No són incunables de la Edat Mitjana. Tenem poc més de cent anys, pero el segle que ha passat per les seues pàgines ha marcat el esdevindre de la nostra societat actual.

Per una part, tenim el Llibre de Actes de la Comissió Municipal de El Campello, que en 1901 va constituir una Junta Administrativa per a gestionar la segregació del poble del terme municipal d'Alacant. I per una altra, tenim el Llibre de Segregació, de 1903, on es conserven els primers documents oficials de l'Ajuntament del Campello que s'acababa de constituir.

I entre totes eixes persones que van voler fer poble, que van sentir-se veíns d'una comunitat, que van voler compartir una societat més enllà de per estar dins d'un mateix territori, hi estava José Ávila Blanes, el president de la Junta Administrativa del Campello l'any 1901, el primer òrgan encarregat d'aconseguir la independència del Campello respecte a la capital alacantina. Eixe primer 'màxim responsable municipal' dels campellers, sense ser oficialment 'alcalde'm va dispondré d'una vara de comandament com a primer mandatari local, vara que 110 anys després conservaba el seu net, Francisco Blat Ávila.

Fa uns mesos, Paco Blat ens va manifestar la seua intenció de cedir de forma desinteressada eixa vara a l'Ajuntament del Campello, oferiment que va ser gustosament acceptat per part meua, a causa del seu notable valor històric per al municipi. A partir de la cessió, el compromís de l'Ajuntament és conservar i custodiar la vara de comandament en un lloc rellevant del Consistori.

Gestos com el de Paco Blat som els que ens reafirmen com a poble i ens donen forces per a tirar endavant. Una vara d'alcalde es molt més que un objecte històric. De la mateixa manera que un dia, un home va moure una immensa pedra amb un tros de fusta, hui per hui, son necessàries totes les palenques possibles, tots els ressorts per a manejar pedres, per a fer girar la roda, per a que el molí funcione i, a cada casa, a cada familia, a cada poble arribe el gra, l'alé i el coratge fonamental per a alçar-se cada matí, respirar, pensar i dir: SOC CAMPELLER, SOC ALACANTÍ, SOC VALENCIÀ.

Amb els meus majors respectes i honors a la tradicional Senyera. Amb l'amor al nostre poble i a la nostra terra. Amb l'orgull de servir i treballar per a ella, i per als campellers, pregone i dic:

Visca el Nou d'Octubre

Visca El Campello!

Visca la Comunitat Valenciana!"

2.- Aceptación de la cesión en propiedad de la vara de mando del primer Alcalde de este Ayuntamiento, D. José Ávila Blanes.

A continuación **el Secretario** da lectura al escrito por el que D. Francisco Blat Ávila, heredero de D. José Ávila Blanes, cede al Ayuntamiento la vara de mando del primer Alcalde de El Campello y que firmará a continuación.

"Francisco Blat Ávila, con D.N.I número 21.293.398-K con domicilio a efecto de

notificaciones en El Campello, Av. Carrer la Mar, nº 13 -1º, ante el Señor Alcalde-Presidente comparezco y EXPONGO:

Que como heredero de su antepasado Don José Ávila Blanes, que fue el primer Alcalde-Presidente de ese Excelentísimo Ayuntamiento de El Campello, designado como tal en el año 1901, heredé, en su momento, la vara de mando que perteneció a dicho Alcalde.

Que por lo anterior considero que esa vara de mando, reviste un notable interés histórico para este Municipio, lo que me motiva a efectuar su cesión gratuita al Ayuntamiento de El Campello para su conservación y custodia en lugar relevante del mismo, a determinar por el Señor Alcalde-Presidente.

Por lo anterior y mediante el presente escrito:

Cedo gratuitamente la propiedad de la indicada vara de mando al Excelentísimo Ayuntamiento de El Campello para su conservación y custodia en lugar relevante del mismo, a determinar por el Señor Alcalde-Presidente.

El Campello a 9 de octubre de 2013.”

D. Francisco Blat Ávila procede a la firma del documento por el que se entrega la citada vara al Sr. Alcalde.

Por todo lo expuesto, el Pleno del Ayuntamiento adopta el acuerdo de aceptar la cesión en propiedad de la vara de mando del primer Alcalde de El Campello, D. José Ávila Blanes, que será conservada y custodiada en un lugar relevante del Ayuntamiento e inscribir dicho bien en el Inventario de Bienes Municipales como Bien Histórico.

Finalmente la sesión plenaria concluye con la interpretación del himno de la Comunidad Valenciana.

Y no habiendo más asuntos que tratar, siendo las diez horas y cuarenta minutos, por la Presidencia se levantó la sesión de todo lo cual como Secretario doy fe.

Vº Bº
El Alcalde-Presidente